

STÄMMA I BÄCKEN

Av Inge Baeckström, Harads

Jag var i tolv-tretton-årsåldern, när nedanstående inträffade. Jag visste nog inte då, att det fanns folk som kunde stämma blod, men i senare år har jag hört flera bekräftelser på den förmågan.

Nåväl, situationen var följande:

Mamma hade kokat en massa lingonsylt, som hon förvarade i en stor

Höganäskruka, en sån där med två öron, ni vet. Öppningen hade hon täckt med ett tyg av något slag och bundit om övre flänsen med ett snöre. Sedan ställde hon ner krukans för avkyllning i den lilla bäcken som rann nära huset.

En dag senare skulle sylten konserveras i glasburkar. När hon närmade sig krukans fann hon liksom en fäll av getingar ovanpå och ett mindre surrande moln av dessa snacksugna insekter runt om.

Prekär situation, men javisst, kronojägare Mannberg kan ju stämma getingar! Mamma ringde och fick positivt besked. Han kom cyklande om en stund och blev visad på krukans belägenhet.

Farbror Mannberg gick sakta mot bäcken och höll händerna något framsträckta. Munnen rörde sig och jag såg, att han mumlade någonting. Så böjde han sig ner och lyfte upp krukans på torra land. Sedan strök han varsamt bort getingarna, som föll ner på backen. När han reste sig sopade han lika försiktigt bort krypen från underarmarna. Getingarna föll ner, plopp, plopp, plopp. Därefter levererade han krukans till farstukvisten.

Efter en stund vågade jag mig fram för att titta efter getingarna. Alla hade flugit sin kos.

Farbror Mannberg avtackades å det hjärtligaste och cyklade hem.